

/ آثار برجسته

این پروژه، که یکی از شناخته شده ترین آثار جهانگیر درویش است، در سال ۱۳۵۰ به عنوان بخشی از مجموعه ورزشی "فرح آباد" برای بازی های آسیایی طراحی شد. طراحی بی نظیر استادیوم (به صورت نعل اسبی)، با الهام از فرم های هندسی ساده و عملکردگرای مدرن، نه تنها یک شاهکار معماری ورزشی به شمار می رود، بلکه هنوز هم پس از دهه ها، یکی از مهم ترین نمادهای ورزشی و فرهنگی ایران است.

او در خصوص ساخت استادیوم تختی می گوید: در آن زمان حتی کامپیوتر نبود. پیشرفته ترین وسیله ی تهیه ی نقشه میزهای چوبی نقشه کشی با تکنیکراف بود. این نقشه با دست کشیده شده و با "زیپاتون" یعنی با کاغذهای رنگی که با چسب روی نقشه چسبانده می شد و قطعه به قطعه نصب می شد!

